

[Annelise Gottfredsen]

den ret, som man i 1976 i kontrakten har tillagt konsortiet.

I øvrigt er det ikke mærkeligt, at vi lægger så megen vægt på den forhandlingsløsning, som vi har gjort, og som statsministeren også har anført at vi har gjort. Det var det samme, som man lagde vægt på op mod 1976-aftalen, og som førte til denne 1976-aftale. Vi vil stadig væk mene, at hvis man har viljen til det, vil man i dag kunne få den forhandlingsløsning, som er nødvendig.

Jeg tror ikke, jeg har mere at sige i denne omgang.

Maisted (FP):

Der er dog et enkelt punkt, jeg kan glæde mig over sammen med statsministeren, nemlig at vi begge to har det mål at tilgodese det danske samfund og skabe de bedste betingelser for den danske forbruger. Men unægtelig er vi ikke enige om, hvordan vi når til det mål.

Statsministeren bliver ved med at tale om, og det gør energiministeren også, at der er tale om fordele med hensyn til betalingsbalancen, og den socialdemokratiske ordfører, hr. Hans Hækkerup, talte om beskæftigelsen. Tidligere har statsministeren sagt, når vi har diskuteret disse problemer, at det kunne være i 1980'erne, at det ville have en gavnlig indflydelse. Nu ved vi, at det bliver efter 1980'erne, måske engang i 1990'erne, midt i 1990'erne, hvem ved, inden de nye koncessionshavere begynder at kunne tage olie op af Nordsøen. Så det er altså en lidt langsigtet politik, der i hvert fald ikke løser de problemer, den socialdemokratiske regering har nu.

Når vi siger, at det er samfundsskadeligt, hvad statsministeren og energiministeren er ved at gennemføre, er det, fordi vi er af den opfattelse, at der kommer erstatningskrav – og berettigede erstatningskrav – fra bevilningshaverne, og det kan kun betyde, at den danske forbruger kommer til at betale den erstatning. Det vil sige, at vi fordyrer de olieprodukter ved en skatteforhøjelse.

Når energiministeren siger: ja men vi må have den opfattelse, at vi skal beholde pengene her i landet, og vi skal prøve på at forhindre, at udenlandske virksomheder fører deres kapital ud af landet, så er vi helt enige. Vi er blot ikke enige i den politik, der skal føres. Det kan ikke nytte, at man fører en antierhvervspolitik i dette her land og så tror,

at kapitalen bliver i Danmark. Det er jo ikke alene olieselskaber, der er i stand til at føre kapital ud af landet. Det gælder alle erhvervsvirksomheder, der har andre interesser i udlandet. De kan føre danske kroner ud af landet og dermed være med til at undergrave den danske økonomi, men de er dikteret af de forhold, de får lov til at drive virksomhed under her i landet.

Er der noget hold i, at man absolut skal anvende et statselskab? Det er der ikke efter vores opfattelse. Hvis der virkelig er hold i den påstand, som energiministeren kommer med, at man tilstræber, at olieselskaberne, for at tage dette erhvervsområde, kun skal have lov til at udføre entreprenørvirksomhed og tjene på den virksomhed, så beskatter man resten op til markedsprisen for råolien. Man er trods alt ikke i stand til at påføre råolien så store skatter, at prisen går over markedsprisen; så er der næppe nogen, der vil hive den op af Nordsøen, og så kan den altså ikke sælges nogen steder. Her siger vi: ja men det er et problem for sig selv, og hvor er så den lovgivning på det område, hvor er disse beskatningsregler, hvorved man er i stand til at sikre en rimelig beskatning af råolien, altså sådan at fortjenesten bliver mindst mulig for de virksomheder, der udfører entreprenørvirksomheden? Den har vi ikke set. Vi har kun set tre lovforslag, der går ud på socialisering og på grundlovsbrud. Det er til skade for det danske samfund, og det er ikke korrekt, når man siger, at man tager særlige samfundshensyn med en sådan politik.

Vi er villige til at diskutere det ud fra almindelige forretningsmæssige principper, selvfølgelig, men man vil støde på det problem, at man altså ikke kan stramme den så meget, som man tror og giver udseende af over for den danske befolkning, at man virkelig kan påvirke betalingsbalancen inden for en overskuelig fremtid. Så meget olie er der slet ikke i den danske del af Nordsøen. Vi må da alle sammen håbe, at det viser sig engang i 1990'erne, at der er betydelig mere end det, man rent faktisk tror for øjeblikket. Men vi kan kun få en gevinst ved den difference, der er imellem det udførte entreprenørarbejde og den markedspris, råolien kan hjembringe.

Der er overhovedet intet grundlag for at sammenblande disse ting ved at sige, at vi